

közjegyző helyett jár el, a közjegyzői díjak az állampénztárba szolgáltatandók be, amiből nyilván következik, hogy a kir. járásbíróság közjegyző által felszámítható díjakat köteles felszámítani, ezzel szemben pedig nincsen olyan jogszabály, amely ez alól a kötelezettség alól a szegény felet felmentené. (26.605/1935. I. M. szám. I. K. 45. évf. 2. szám).

Pénzbüntetés behajtása ingatlan vagyonból. A kir. igazságügyminiszter felmerült kétségek eloszlátása végett a következőket jelentette ki:

1. Ha a pénzbüntetést — lefoglalható ingóság hiányában vagy az ingóságokra vezetett végrehajtás eredménytelensége miatt — az elítélt ingatlanvagyonából kell behajtani, e végből a büntetést végrehajtó igazságügyi hatóságnak (vagyis a kir. járásbírószági illetve a kir. ügyészségi elnököknek) a 45.100/1931. I. M. sz. rendelet (1931. évi igazs. közl. 196. lap) 6. §-ának 1. bekezdésében megjelölt közigazgatási hatósághoz kell fordulnia, ennek a hatóságnak pedig a behajtásnál a közadók kezelésére vonatkozó s hatályban levő rendeletek (vagyis edőszerint a közadók kezeléséről szóló 1927. évi 600 P. M. számú Hivatalos Összeállítás és az ennek végrehajtása tárgyában 1927. évi október hó 5-én 60.000 VII. a. szám alatt kiadott utasítás — 1927. évi október hó 5-én 60.000. VII. a. szám alatt kiadott utasítás — 1927. évi Magyarországi Rendeletek Tára II. kötetének 2527. lapján) szerint kell eljárnia.

2. Ingatlanra a jelzálogjogot a végrehajtási jelzálogjogot vagy a végrehajtási jogot a „kir. kincstár (igazságügyminisztérium Büntetés-pénzek bevételi számlája Budapest)” javára kell bejegyeztetni. Ennél fogva abban az esetben, ha a jelzálogjogot stb. tévesen a „Büntetés-pénzek országos alapja” javára jegyezték be, a bejegyzést kérő hatóságnak a telekkönyvi bejegyzés kiigazítása iránt megkeresést kell intéznie az illetékes telekkönyvi hatósághoz.

3. A 45.100/1931. I. M. számú rendelet 8. §-nak b) pontja alapján a pénzbüntetést helyettesítő szabadságvesztés büntetés végrehajtása iránt lehet intézkedni abban az esetben is, ha az elítéltnak van ugyan ingatlan vagyona, azonban hiteltérdemlő adat van arra, hogy az ingatlan túl van terhelve (1700/1936. I. M. szám I. K. 45. évf. 2. szám).

Külföldiek részére nyitott számlák (a MNB. 202. számú körlevele). A megbízott pénzügyintézeteknél külföldiek javára befizetett összegek nyilvántartása tekintetében a MNB 152. számú körlevele akként rendelkezett, hogy a „szabad külföldi pengőszámlán” azoknak a külföldi fizetési eszközöknek pengőre átszámított ellenértékét kell jóváírni, amelyeket az 1931. július 17. napja óta külföldiek adnak vagy adtak el a MNB-nak. Az ilyen összegek felett a külföldi számlatulajdonos külföldiek javára is szabadon rendelkezhet és azok fejében a Banktól devizát igényelhet.

A MNB 202. számú körlevele értelmében azoknak az alább felsorolt külföldi fizetési eszközöknek (devizáknak és valutáknak) pengőre átszámított ellenértékét, melyeket 1936. március 17.-ét követően külföldiek adnak el a megbízott pénzügyintézetek útján a MNB-nak, a Bank másirányú rendelkezései hiányában továbbra is „szabad külföldi pengőszámlán” kell a felárral együtt jóváírni. *E rendelkezés azonban csak a következő fizetési eszközökre (u. n. konvertibilis valuták) vonatkozik:*

Amsterdam-holland forint, Bruxelles-belga, Kopenhága-dán korona, London-angol font, New-York-dollár, Osló-norvég korona, Párizs-francia frank, Stockholm-svéd korona, Varsó-zloty, Zürich-svájci frank.

Az így jóváírt összegek felett a külföldi számlatulajdonos nem csupán belföldiek, hanem külföldiek javára is szabadon rendelkezhetik, önként értetődik, hogy a felsorolt külföldi fizetési eszközök pengő ellenértéke minden korlátozás nélkül számlanyitás mellőzésével folyósítható a kedvezményezett részére.

Nem lehet azonban „szabad külföldi pengőszámla” terhére külföldinek pengőértékre szóló olyan tartozását kifizetni, amely valamely érvényben lévő nemzetközi megállapodás vagy általános előírás, vagy a Banknak valamely rendelkezése értelmében csupán a Banknál hivatalos árfolyamon — felár térítése nélkül — teljesített deviza-, illetőleg valutabeszolgáltatás révén szerzett pengőösszegek felhasználásával egyenlíthető ki. Ilyen természetű követelések a m. kir. Póstának, valamint a belföldi közlekedési és fuvarozási vállalatoknak a nemzetközi forgalomból eredő, külföldivel szemben fennálló pengőkövetelései.

Ha a külföldi az itt fel nem sorolt oly külföldi fizetési eszközt kínál eladásra, amelyet a MNB megvásárolt, a pengő ellenértékét a felárral együtt „zárolt belföldi pengőszámlán” kell jóváírni; e jóváíráshoz a Bank engedélye nem szükséges.

A magyar-török áruforgalomból származó fizetések lebonyolítása (a MNB 203. számú körlevele). 1936. március 5.-étől kezdődőleg a Törökországba kivitt magyar áruk esetenként és cikkenként való premizálása megszűnt és az exportra kerülő magyar áruknak török klíringbe befolyó ellenértéke után a jövőben további intézkedésig *egységesen 23.5 % felárat* fog a Kompenzációs Iroda téríteni. A felár kifizetése felárigazolvány alapján megy végbe. A felárigazolvány csak abban az esetben állítható ki, ha a MNB a beszolgáltatott összeget már megvette, a MNB a deviza beszolgáltatását azzal a nappal tekinti megtörténtnek, amely nappal (értékeléssel) a beszolgáltatott összeg a beérkező jóváírási értesítés szerint a Bank külföldi levelezőjénél vezetett számláján jóváíratott. Ezek a szabályok azokra a tételekre nyernek alkalmazást, amelyeknél a befolyt török font összeget a Török NB 1936. március 5. napján vagy ezt követően írja a MNB klíring-számlája javára.